

belastningsfaktorer midles i grupperne. Da der kun er tale om 28 anlæg ialt, bliver de enkelte grupper på 3-8 anlæg, og de enkelte enheders held og uheld får derfor en markant indflydelse på gennemsnitsværdierne. At udlede en udviklingstendens ud fra disse værdier synes derfor at være misbrug af statistik.

En anden indvending kan fremføres mod, at man sammenligner værker, som dels er af meget varierende størrelse (175 MW-1050 MW) og alder (idriftsættelse 1960-1973), og som dels for enkeltes vedkommende må betegnes som prototyper, og deraf udleder en udviklingstendens for fremtidige kernekraftværker.

Endelig skal det påpeges, at europæiske anlæg bør indgå i sådanne overvejelser, såfremt man ønsker relevans for Danmark. Da der også her kun er tale om få anlæg (15 enheder) af varierende størrelse (162 MW-662 MW) og alder (idriftsæt 1964-1973), vil værdien af en sådan udvidelse af statistikken indtil videre være begrænset.

Selv om det ikke udtrykkeligt fremdrages i Comey's rapporter, skal det også nævnes, at det hidtidige — statistisk set utilstrækkelige — materiale for amerikanske kernekraftværker synes at pege mod faldende belastningsfaktorer med stigende enhedsstørrelse. Fænomenet — der også forekommer ved konventionelle kraftværker — kan formentlig forklares ved, at de større værker repræsenterer en nyere og derfor mindre gennemprøvet teknologi. Efter en årrække udlignes forholdet, der iøvrigt ikke er universelt (tyske kernekraftværker synes f. eks. at udvise den modsatte tendens).

Det kan ikke nægtes, at indtil videre har kernekraftværkerne ikke levet op til den første tids optimisme, selv om det hidtidige materiales omfang ikke tillader egentlige statistiske analyser. På den anden side er der grund til at tro, at prototypestadiet er ved at være overstået, og at de hidtil forekommende børnesygdomme stort set er ved at være overvundne. Dette synspunkt støttes meget kraftigt af udviklingen indenfor f. eks. de konventionelle værker, og det synes derfor ikke urimeligt at forvente en rådighedsfaktor på omkring 75 pct. for et dansk kernekraftværk i størrelsesordenen 6-900 MW, og som idriftsættes omkring midten af 1980'erne. Eventuelt vil der blive tale om en

indkøringsperiode på 2-3 år, hvor driftsresultaterne vil være noget dårligere end denne værdi. Belastningsfaktoren kan til stadighed antages at ligge meget nær rådighedsfaktoren (som i Europa inkluderer de af Comey omtalte effektreduktioner), da der er tale om et grundlastværk.

For en nøjere omtale af kernekraftværkers og konventionelle kraftværkers aktuelle udnyttelsesgrader kan der henvises til den af DEF i juli udgivne publikation „Driftsresultater“, ligesom Folketingets Energipolitiske Udvalg allerede har bedt Handelsministeren om en uddybende redegørelse. Eftersom denne endnu ikke er fremkommet, er der næppe grund til her at foregribe dens indhold.

Udtalelsen fra Danske Elværkers Forening har været forelagt for atomenergikommissionens forsøgsanlæg Risø, der også har gennemgået de i spørgsmålet nævnte artikler. Den i artiklen fra Technology Review (spørgsmål 1) nævnte rapport fra MIT er bestilt hjemtaget til atomenergikommissionens bibliotek. Det er forsøgsanlæggets opfattelse, at udtalelsen fra Danske Elværkers Forening er vel motiveret. Forsøgsanlægget har dertil yderligere føjet følgende betragtninger:

Ad 1.

Den pågældende artikel fremhæver bl. a., at der i perioden 1969-74 kan konstateres en væsentlig forlængelse af den tid, der hengår med myndighedernes behandling af ansøgninger om tilladelse til bygning og drift af atomkraftværker. Artiklens forfatter synes at forvente, at denne tendens vil fortsætte, og det er derfor værd at bemærke, at behandlingstiden i 1975 har vist faldende tendens.

I artiklen angives, at anlægsudgifterne for kernekraftværker i perioden 1969-74 er vokset med gennemsnitlig 31 dollar pr. kW pr. år mod kun 13 dollar pr. kW pr. år for kulfyrede værker. Det oplyses i denne forbindelse, at der for de kulfyrede anlæg ikke er taget hensyn til de yderligere udgifter, som nye miljøkrav har afstedkommet. Såfremt disse yderligere anlægsudgifter tages med i betragtning, finder man, at kulfyrede værker procentvis er steget næsten lige så meget i pris som kernekraftværker.